SLIM JIM and the VAGABOND KID SONG COLLECTION

Slim Jim . THE Vagabond Kid

SLIM JIM

THE VAGABOND KID

Det Döende Barn

Moder ser du englen ved min side Hörer du den deilige musik Se, San Har to vinger, smukke, höie Dem han sikkeret av vor herre fik Grönt og guld og rödt for öie sveiver Det er blomstrer engelen udströr Faar jeg ogsaa vinger mens jeg lever Eller moder faar jeg haar jeg dör.

Hvorfor trykker saa du mine haender Hvorfor Laeger du din kind til min Den er vaad, og dog som ildden braender Moder, jeg vil altid vaere din Men saa maa du ikke laengre sukke Graader du, saa graader jeg med dig O, Jeg er saa traet, maa öiet lukke Moder se, nu kysser englen mig. Mother, lay my head upon your bosom,
For I'm so tired and want to sleep
I can feel a teardrop on my forehead;
Mother, promise me you will not weep.
Mother in my dreams the sun is shining,
Though outside the storm is raging on.
I can see the angels hover o'er me;
I know that soon life's troubles will be gone.

Mother, I will soon be with the angels I can see them open wide the doors;
Mother, will the wing come 'ere I leave you
Or wait until I reach the golden shore.
Mother dear, why don't you hush your weeping
If you cry, then I must cry with thee
Oh, I am so tired, I'll soon be sleeping;
Mother, see! an angel's kissing me.

English translation by Ernest Iverson

The Drifting, Whistling Snow

Was a cold December evening and the winds began to blow, And soon everything was covered by the drifting, whistling snow.

I found the valley of the drifting, whistling snow between two great big snow banks when I opened my door next morning. And for hours and hours I wandered aimlessly through the snow seeking the answers to the many questions that was racing through my feeble brain. Where was everything? Where was the sidewalk? Where was my driveway? My old jalopy? At last I was all pooped out, so I took a chew of snoose and scratched my head and wondered where to go. Then all at once I realized I was a prisoner here in the valley of the drifting, whistling snow.

Then my wife she whispered to me, "I've got to go to Ladies' Aid. Shovel out that old jalopy." And she handed me the spade.

Now the settlers and the miners fought those crazy Navahos, But I tell you that was nothing like the drifting, whistling snow.

So I took my scoop and started where that old jalopy stood, And after endless hours of shoveling snow all I saw was just the hood.

Then the snow began to whistling, and the wind began to blow. And my jalopy still is resting 'neath the drifting, whistling snow.

How I left my old snow shovel lying there upon the snow While I went in the house to dry my hands and warm frozen toes.

While I was gone the snow bank began to grow and grow. Now my shovel too is resting 'neath the drifting, whistling snow.

The drifting, whistling snow!

As recorded by Slim Jim and the Westerners with the Honeytones Parody of "The Shifting, Whispering Sands"

THE SHIFTING, WHISPERING SANDS

Flickan paa Bellmansro

Paa jurgoslettan en sommerskveld Jeg möte hanom, han var saa snild, Ty mit paa slettan han knit min sko Og vi fik selskap til Bellmansro.

Der uti graset vi slog os ned Alt intil roten utav et tre Paa samme stelle som bellman sto Naar han sang viser paa Bellmansro.

Da la han haanden alt uti min, I mine öina han titta ind, Han lova kjärlikt han lova tro, Han lova kvelsmat paa Bellmansro.

Saa slog han armen omkring mit liv, I fjoren hörtes et positiv Musikken sette igang mit blod. Og jeg saa himelen paa Bellmansro.

Da vilde jeg ha den maten som Han hadde lovet naar som han kom. Han hadde lovet mig Kabeljo (Smörgåsbord), Men jeg fik senapsas paa Bellmansro.

Da gik han bort at bestelle den Og sagde vent du min kjäre ven. Jeg venta länge saa skal du tro Jeg venter endda paa Bellmansro.

Og aaret flykte, det svunnet var Og under tiden har han blit kvar Men faar jeg fat paa han jeg slaar min klo I baade hanom og Bellsmanro.

18 * Flickan på Bellmansro

Jeg Er En Fattig Liten Dreng

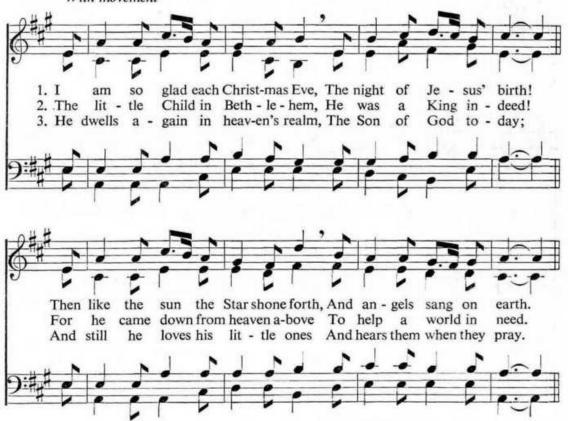
5.
De sang om gud i himmerig,
Og takked han saa hjärtelig,
De bad for alle fjern ag nar,
Og mest for dem sam fattig er.

Gud se saa naa dig til de smaa, Som fader lös i verden gaa, Vill ikke paa han komme vist, Han hjelper alle dog til sist. (Tone: Jeg er saa glad.)

- I Jeg er saa glad hver julekveld; Thi da blev Jesus født, Da lyste stjernen som en sol, Og engle sang saa sødt.
- 2 Det Mele barn i Bethlehem, Han var en konge stor, Som kom fra himlens høie slot Ned til vor arme jord.
- 3 Nu bor han vel i himmerig, Han er Guds egen Søn, Men husker altid paa de smaa Og hører deres bøn.
- 4 Jeg er saa glad hver julekveld, Da synger vi hans pris, Da aabner han for alle smaa Sit søde paradis.
- 5 Da tænder moder alle lys, Saa ingen krog er mørk. Hun siger, stjernen lyste saa I hele verdens ørk.
- 6 Hun siger, at den lyser end Og slukkes aldrig ud, Og hvis den skinner paa min vei, Da kommer jeg til Gud.
- 7 Jeg holder af hver julekveld Og af den Herre Krist, Og at han elsker mig igjen, Det ved jeg ganske vist.

  Marie Wexelsen.

With movement

- 4 I am so glad on Christmas Eve!
  His praises then I sing;
  He opens then for every child
  The palace of the King.
- 5 When mother trims the Christmas tree Which fills the room with light, She tells me of the wondrous Star That made the dark world bright.
- 6 She says the Star is shining still, And never will grow dim; And if it shines upon my way, It leads me up to him.
- 7 And so I love each Christmas Eve And I love Jesus, too; And that he loves me every day I know so well is true.

Marie Wexelsen, 1832-1911 Tr. Peter Andrew Sveeggen, 1881-

St. 5-7, for use in the home

John Johnson's Wedding

We had a fancy party at the hall the other day, we had a yolly time that's what all the people say, and all the Swedes for miles around come dressed up in their best to Johnny Johnson and Cecilia Jenson's wedding.

There was Charlie Anderson and Emil Anderson and Gustaf Anderson and Carl Anderson and Per Anderson and Hjalmar Anderson and Andrew Anderson was there too.

The bride she looked so lovely 'cause she was dressed in white. Her hair was trimmed with roses, her face with smiles so bright. But when the preacher said, "Ja, nu är du Johnson's wife," then we all jumped up and sang at Johnson's wedding.

There was Charlie Larson and Emil Larson and Gustaf Larson and Carl Larson and Per Larson and Hjalmar Larson and Lars Larson was there too.

We had a lot to eat that night, the supper it was fine, The *knäckebröd* and *lutfisk* I ate most all the time. With *lingon också sylta och kaffe och sockerbit*, ya, that's what we had to eat at Johnson's wedding.

There was Charlie Nelson and Emil Nelson and Gustaf Nelson and Carl Nelson and Per Nelson and Hjalmar Nelson and Nels Nelson was there too.

We had a case of whiskey, and we had a keg of beer, and when all that was *slut*, we went and got some *mer*. The bride, she just drank *akvavit*, but Johnson, he drank beer. And the rest of us got drunk at Johnson's wedding.

There was Charlie Olson and Emil Olson and Gustaf Olson and Carl Olson and Per Olson and Hjalmar Olson and Olle Olson was there too.

We played a lot of games that night, but yee we sure had fun.

The girls, they were so yolly, I kissed most every one.

My wife, she took me by the arm, said, "That's enough for you."

Well, I never will forget *Johanson's* wedding. There was Charlie Peterson and Emil Peterson and Gustaf Peterson and Carl Peterson and Peterson and Hjalmar Peterson and Peterson was there too.

And so next day when we woke up, we all was sick in bed. We drank *för mycket brännvin*, that's what the people said. But everybody kept talkin', "Yee what a yolly time we had." Ya, you bet your life we did at Johnson's wedding.

There was Charlie Swanson and Emil Swanson and Gustaf Swanson and Carl Swanson and Per Swanson and Hjalmar Swanson and Swan Swanson was there too.

Text: Swan Ganderson and Ed. F. Pollock Melody: L. E. West

John Johnson's Wedding was introduced in 1899 in the musical Hans Hanson. The above text has been adapted from a recording by Slim Jim.

* John Johnson's Wedding

Kan Du Glemme Gamle Norge

Kjøre vatten og kjøre ved

Kjøre vatten og kjøre ved, Og kjøre tømmer over heia; Kjøre hvem som kjøre vil, Jeg kjøre jenta mi eia.

CHORUS:

De røde roser og de øine blaa, De vakre jenter holder jeg utav; Helst naar jeg faar den jeg vil ha Da er det morosamt at leva.

Gud velsigne ho little mor, Som gaar paa gulve og stulla; Ho tar ifra mig det tomme glas Og sætter for mig det fulla.

Jeg sat paa haugen og drak mig full, Der vil jeg aldrig mere komma; De tok ifra mig min tobaksrull Og fire skilling uta lomma.

Der staar et træ i min faders gaard Som har saa underlige grena, Og blir jeg ikke gift iaar Da vil jeg leva alena.

Old Norwegian Folksong.

Text: Traditional Tune: Norwegian folktune

Å KJØRE VATTEN

 Å kjøre vatten, å kjøre ved, å kjøre tømmer over heia, å kjøre å dom kjøre vil, jeg kjører jenta mi ei'a!

Refreng:

De rau'e roser og de øyne blå, de vakre jenter holder jeg utå, helst når jeg får den jeg vil ha, da er det morosamt å leva.

HAULING WATER

 Hauling water, hauling wood, hauling lumber over the hill!
 Hauling what they like to haul, I haul that girl of mine!

Refrain:

I love the pretty girls with rosy cheeks and blue eyes. Especially when I get the one I want, then it is fun to live.

Kom til den hvitmalte kirke

(Church in the Wildwood)

Jeg minnes en kirke derhjemme saa fredfull i granernes li, Fra taarnet lod klokkernes stemme og kalte paa land og paa by.

KOR:

Kom til den hvitmalte kirke, o kom til Guds fredlyste hus, Enn lyder saa titt i mitt øre, klokkeklemtet og granernes sus.

Den fredfulle hvitmalte kirke staar klart in mitt sinn prented inn; Den høinede hverdagens virke, den stemte til andakt mitt sinn.

Ved kirken derhjemme nu hviler saa mange som var mig saa kjær. Med taarevett øie jeg smiler ved tanken paa dem som er der.

Engang naar mitt øie skal briste og hjertet ophøre at slaa, Jeg ønsker at ogsaa min kiste en plass der ved kirken skal faa.

By DR. WM. S. PITTS, A. A. PAYNE. As printed by EMIL MOESTUE, Oslo, Norway.

Mellom bakkar og berg

Text: Ivar Aasen Tune: Norwegian folktune

MELLOM BAKKAR OG BERG

- Mellom bakkar og berg ut med havet heve nordmannen fenge sin heim, der han sjølv heve tuftene grave og sett sjølv sine hus oppå deim.
- Han såg ut på dei steinute strender; det var ingen som der hadde bygt: "Lat oss rydja og byggja oss grender og sa eiga me rudningen trygt."
- Han såg ut på det bårute havet; der var ruskut å leggja utpå; men der leikade fisk ned i kavet, og den leiken, den ville han sjå.
- 4. Fram på vetteren stundom han tenkte: "Gjev eg var i eit varmare land!" Men når vårsol i bakkane blenkte, fekk han hug til si heimlege strand.
- Og når liene grønkar som hagar, når det laver av blomar på strå, og når netter er ljose som dagar, kan han ingen stad venare sjå.

BETWEEN HILLS AND MOUNTAINS

- 'Mong the rocks by the North Sea's blue waters, where the Norseman his homestead has found; there does he and his sons and his daughters claim allodial right to the ground.
- To be up and to do, is his glory; and he has to be sturdy and strong; but 'tis pleasure to hear the old story, of the deeds that are treasured in song.
- More than once does he think, in the winter,
  "Wish I lived in a sunnier land!"
  But when spring sun on hilltop does glitter,
  his heart warms toward his own native strand.
- 4. When each nook has its shade of green bowers, and the nights are as bright as the days; when the fields are all fragrant with flowers, then he longs for no lovelier place.

Nikolina

At være kjære det er en riselig pina Jeg som har prøvt det siger ikke nei Jeg var såa riselig kjære i Nikolina Og Nikolina like kjære i mig.

Om hendes haand bad jeg til hendes papa Åa fik det svar jeg inte vænta paa Aldrig har jeg gaaet ut for nogen trappe Saa riselig hastigt som jeg gjorde da.

Da gik jeg hjem og skrev til Nikolina Om hun vilde væra saa riselig snild At møte mig naar maanen børja skina Paa eikebakken nekste lørdags kveld.

Der mødte mig en mørk figur i kappe Og maanen skein paa himmelen saa blaa Den møtende var Nikolinas papa Med en forsverdelig paake in sin haand.

Jeg var saa redd, jeg dirrede i knærne. Jeg tenkt å ta til bena, redd og sky. Men da jeg smøg meg frem imellom trærne fikk paaken danse polka'n paa min rygg.

Da gik jeg hjem og skrev til Nikolina Nu er det med mit mod totalt adjø Om du ei slukke kan min kjærliks pina Gaar jeg og drukner mig i nærmeste sjø.

Og Nikolina svarede aa sagde Åa kjære Carl, tænk dig lite før Den som sit liv forkorter er en kruka Vi kan vel vente indtil gubben dør.

Saa gaar vi da venter jeg og Nikolina At gubben snart skal kole vipen av Og som et minde er vi tænkt aa sætte Den gamle paaken utpaa gubbens grav.

37 * Nikolina

Pål sine høner

Pål sine høner på haugen ut sleppte,
hønen' så lett over haugane sprang.
Pål kunne vel på hønom fornemma:
reven var ute med rova så lang.
:||: Klukk, klukk, klukk! sa høna på haugom. :||:
Pål han sprang og rengde med augom:
"No tor' eg ikkje koma heim åt ho mor!"

Pål han gjekk seg litt lenger på haugen, fekk han sjå reven låg på høna og gnog; Pål han tok seg ein stein uti neven, dugleg han då til reven slo.

:||: Reven flaug så rova hans riste; :||: Pål han gret for høna han miste!
"No tor' eg ikkje koma heim åt ho mor!"

"Hadd' eg no nebb, og hadd' eg no klo, og visste eg berre kvar revane låg, skull' eg dei både rispa og klora framantil nakken og bak over lår. :||: Skam få alle revane raude!:||: Gud han gjeve dei alle var daude, så skull' eg trygt koma heim åt ho mor!"

Ikkje kan ho verpa, og ikkje kan ho gala, ikkje kan ho krypa, og ikkje kan ho gå!
Eg får gå meg til kverna og mala, og få att det mjølet eg miste i går!"
:||: "Pytt!" sa'n Pål, "eg er ikkje bangen, :||: kjeften og motet har hjelpt no så mangein, eg tor' nok vel koma heim åt ho mor!"

Pål han kornet på kverna til å sleppa, så at det ljoma i kvar ein vegg, så at agnene tok til å flyga, og dei vart lange som geite-ragg. :||: Pål han gav seg til å le og til å kneggja :||: "No fekk eg like for høna og for egga, no tor' eg trygt koma heim åt ho mor!"

42. Pål sine høner

Text: Traditional Tune: Norwegian folktune

Ring Of Gold

There is a custom beautiful and old
When boy and girl their lovers' vows have told
To give his dearest one a golden band
third finger left hand
This custom old and sweet will always last
Was handed down from generations past
To remind us of our sweet love's springtime

A little golden ring we gave each other
A symbol that we two as one shall wander
In sorrow and in joy in a cottage cozy
Where we shall live as one in happiness we two
Our rings shall shine just like the sun at dawning
It shall remind us of life's autumn coming
The world and all its strife shall be as nothing
Against the love that's locked within each golden ring

Music: Henry Carlsen Norwegian lyrics: Arne Svendsen English lyrics as recorded by Slim Jim

En Liten Gylden Ring

Det var en gammel og en vakker skikk når man fikk ja ved første øyeblikk å gi den elskede et lite pant på båndet som de bandt Den vakre skikk av mote aldri går den følger slektene fra år til år og minner alle om kjærlighetens vår

En liten gylden ring vi ga hver andre symbolet på at vi skal sammen vandre i sorg og glede i det lille rede hvor vi skal sammen bo i kjærlighet vi to Vår ring skal skinne som en sol ved sommer og den skal minne om når høsten kommer at verdens herlighet er ingen ting mot lykken som er lagt i hver en gylden ring

Text: Arne Svendsen Music: Henry Carlsen

En liten gyllen ring

Scandinavian Hot Shot

There's a guy in Minnesota that-a you should know; He's not a square and he's not a schmoe. There's a twinkle in his eye and I'll tell you why; When he does the rhumba, he's a real gone guy.

> He's a Scandinavian hot shot, He's a hot shot from Duluth. He's a Scandinavian killer diller, For a polka he don't give a hoot.

He's got a herringbone suit and a lutefisk vest
But not one hair upon his chest.
But the girls go wild when he asks to dance.
He's got a polka shirt and a rhumba pants.

There's a gal in North Dakota and she's a queen. She's the slickest chick you've ever seen. When she heard about the hot shot from Duluth, She says, "That's cute — he sounds real zoot".

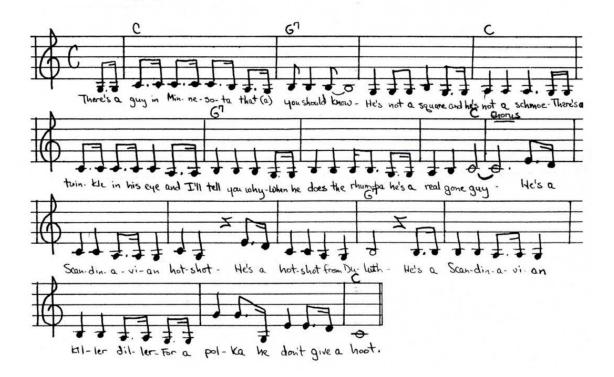
To make the story shorter and to the point, They met in a Minnesota jukebox joint, And they got along so good in rhumba time That they got hitched up and raised a conga line.

They're Scandinavian hot shots.
They're hot shots from Duluth.
They're a Svenska family with a Latin rhythym,
For a polka they don't give a hoot.
(Spoken) And that's the truth!

Words: Doug Setterberg Music: Gay Jones

SCANDINAVIAN HOT SHOT

This song appeared on a local juke-box along about 1950, and Eddie Williams, who sang on KDAL's early morning show for years, picked it up and made it his own.

A Swede from North Dakota

I bane a Swede from North Dakota Work on da farm for about two years. Now I skal go to Minnesota Take a look at the big State Fair.

Buy me a ticket, buy me a bottle Dress me up clean out of sight Yump on Yim Hill's little red wagon Feel so good I feel for a fight.

Waking up the very next morning In the city they call St. Paul Yump on the streetcar, go to Minneapolis Tank I find some Swede man's there.

Walking round in South Minneapolis Walk into saloon for fun There I meet a great big Swede girl Slap me on the back said, "Hello, Sven."

I turn around I feel so funny
I ain't seen this girl I think
I bane foxy said, "Hello Olga,
Will you come and have a drink?"

And we drink and feel so yolly
And we start to dance and sing
And I said to all the Swede fellers
I gonna pay for the whole blame thing.

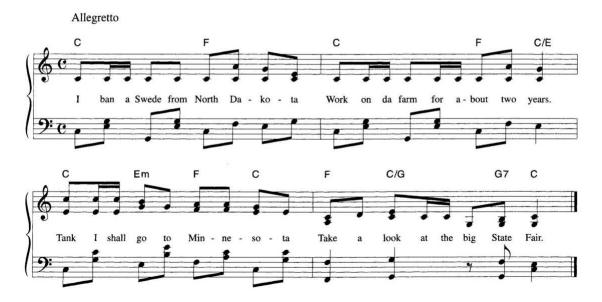
Waking up in yale next morning By this fellow they call the bull And he said ten days or dollars Cause you bane so awful full.

I look around in all my pockets
I ain't can't find no money for bail
Nothing left for this poor Swede man
But to spend ten days in yale.

I'm going back to North Dakota
Get the yob on the farm somewhere
And I gonna say to all the Swede man's
Go yump in the lake with your big State Fair.

AUTHOR UNKNOWN.

* I Ban a Swede

Ungdoms Mynder

2.

Jeg var ofte hjerte glad,
Naar udi mit hjem jeg sad,
Saa omkring mig Far og Mor,
Kjere vener, Söskend, Bror.
Denne Tid forglemmes ei,
I mit liv og paa min vei,
Og om mange aar hengaar,
Mindet varmt i Hjertet slaar.

3.

Disse Aar löb hastig hen, Kommer aldrig mer igjen, Hvad jeg syndet har mot Gud, Kan ei tiden slete ud, Hjelp mig Jesu, at jeg maa Söge dig og Naade faa. Til at vandre for min Gud Og i enden holde ud.